

Wspomnienie o Profesor Oldze Szeleszczuk (1953-2023)

Olga Szeleszczuk urodziła się 6 czerwca 1953 r. w Podhajcach pod Tarnopolem na terenie obecnej Ukrainy. Rodzice wraz z trójką dzieci przybyli do Polski w ostatnim transporcie repatriacyjnym w roku 1959 i osiedlili się pod Przemyślem. Tutaj uczęszczała do Szkoły Podstawowej, I Liceum Ogólnokształcącego im. J. Słowackiego oraz 2-letniego Studium Medycznego. Przez następne dwa lata pracowała w Gostyninie pod Warszawą jako pielęgniarka. W 1980 r. z wyróżnieniem ukończyła Studia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie. Staż zawodowy odbyła w Bydgoskim Oddziale Instytutu Weterynarii w Puławach. W 1982 r. prof. dr hab. Stanisław Jarosz zatrudnił ją na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego w Zakładzie Hodowli Zwierząt Futerkowych, Wydziału Zootechnicznego Akademii Rolniczej w Krakowie. Pracę doktorską pt. „Zmiany rozwojowe jąder w okresie postnatalnym u lisów niebieskich (*Alopex lagopus* L.)” obroniła z wyróżnieniem w 1990 r., uzyskując stopień naukowy doktora nauk rolniczych. Na podstawie rozprawy pt. „Charakterystyka nasienia nutrii (*Myocastor coypus* Mol.) oraz możliwości farmakologicznego wpływu na jego konsystencję i właściwości biochemiczne” w 2000 r. uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie rozrodu zwierząt futerkowych. W 2007 r. uzyskała tytuł profesora nadzwyczajnego. Przez rok, od 1 października 2003 r. pełniła funkcję kierownika Zakładu Anatomii Zwierząt. Następnie pracowała w Katedrze Rozrodu i Anatomii Zwierząt a ostatnio w Katedrze Rozrodu, Anatomii i Genomiki Zwierząt.

Profesor Olga Szeleszczuk była absolwentką Studium Podyplomowego Doskonalenia Pedagogicznego Młodych Nauczycieli Akademickich przy AGH w Krakowie. W 1991 r. ukończyła Postgraduate Nordic Course in Reproduction in Carnivorous Fur Bearing Animals w Hvanneyri, Islandia. W 1997 r. uzyskała specjalizację z zakresu chorób zwierząt futerkowych w Weterynaryjnym Centrum Kształcenia Podyplomowego i certyfikat Państwowej Komisji ds. Specjalizacji. W 1989 r. odbyła 6-miesięczny staż produkcyjny w Zootechnicznym Zakładzie Doświadczalnym Instytutu Zootechniki w Chorzeli. W kolejnym roku ukończyła kurs z zakresu pozyskiwania i konserwacji nasienia oraz unasienniania lisów polarnych i pospolitych w Department of Applied Zoology University of Kuopio w Finlandii. W 1991 r. odbyła 4-miesięczny staż naukowy w Department of Reproduction and Forensic Medicine College Veterinary of Medicine w Oslo.

Była promotorem 8 rozpraw doktorskich, ponad 120 prac magisterskich i inżynierskich. Prace magisterskie wykonane pod Jej kierunkiem, wielokrotnie zdobywały

nagrody w ramach Konkursu na najlepszą pracę magisterską z zakresu nauk zootechnicznych w sekcji Chów i hodowla zwierząt futerkowych. Pierwszą nagrodą nagrodzono siedem prac, drugą cztery, trzecią trzy, a dwie kolejne wyróżniono. Od 1989 r. była opiekunem Sekcji Zwierząt Futerkowych Koła Naukowego Zootechników oraz Sekcji Anatomii Zwierząt.

Sprawowała również funkcję opiekuna praktyk studenckich za granicą oraz brała udział w pracach jury Olimpiad Wiedzy i Umiejętności Rolniczych dla uczniów szkół średnich. Od 1992 r. była członkiem Zarządu Sekcji Hodowli i Produkcji Zwierząt Futerkowych Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego. W 2012 r. była głównym organizatorem Seminarium Naukowego z tego właśnie zakresu, które zgromadziło bardzo liczną (ponad 150 osób) rzeszę hodowców-praktyków. Przez kilka kadencji pełniła też funkcję członka Sądu Koleżeńckiego w Zarządzie Głównym PTZ. Działała aktywnie w Oddziale Krakowskim Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, pełniąc funkcję przewodniczącej Oddziału w kadencji 2001-2003.

Współpracowała z wieloma ośrodkami naukowymi w Polsce i na świecie, między innymi z Vyskumnym Ustavem Živocinnej Wyroby w Nitrze na Słowacji, Norwegian College of Veterinary Medicine Department of Reproduction and Forensic Medicine w Oslo; Zakładem Hodowli Zwierząt Futerkowych IZ w Balicach; Zootechnicznym Zakładem Doświadczalnym Instytutu Zootechniki w Chorzeli. Była bardzo cenionym konsultantem z zakresu chorób i rozrodu nutrii.

Swoją działalnością naukowo-badawczą objęła problematykę związaną z rozrodem mięsożernych i roślinożernych zwierząt futerkowych. Do głównych kierunków badawczych należy zaliczyć zagadnienia związane z rozrodem i jego regulacją u tych zwierząt. Między innymi dotyczyły one określenia przyczyn obniżenia się wskaźników użytkowości rozplodowej, terminu krycia/ unasienniania samic lisów polarnych i nutrii, opracowywanie metod pozyskiwania i konserwacji nasienia lisów polarnych niebieskich oraz nutrii, czy współpracowanie tych metod u jenotów oraz szynszyl hodowlanych. W ostatnich latach wraz z Zespołem, z wykorzystaniem testów cytogenetycznych, podejmowała badania nad wpływem różnych czynników na stabilność genomu zwierząt futerkowych.

Jest autorką lub współautorką 243 publikacji, w tym 88 prac oryginalnych, współautorką podręcznika „Chów i hodowla nutrii. Fizjologiczne aspekty rozmnażania nutrii”, ponad 130 referatów i doniesień naukowych oraz 9 broszur i instrukcji wdrożeniowych. Wzięła udział w 28 kongresach międzynarodowych, na wszystkich

przedstawiając swoje doniesienia i przewodniczyła 4 sesjom plenarnym. Jej pasją były także zwierzęta towarzyszące. Nie można zapomnieć również o tym, że była aktywnie działającym, na skalę międzynarodową, sędzią tych właśnie zwierząt, szczególnie fretek.

Jej rozległa wiedza i działalność nie ograniczała się wyłącznie do Uczelni, ale wykraczała daleko poza nią. Chętnie upowszechniała wiedzę wśród hodowców zwierząt futerkowych. Prowadziła wykłady, seminaria i szkolenia dla służby zootechnicznej Centrum Hodowli Zarodowej z zakresu rozrodu i chorób zwierząt futerkowych oraz prewencji i profilaktyki na fermach tych zwierząt. Uczestniczyła również w kursach i szkoleniach oraz egzaminach dla lekarzy weterynarii w ramach programów specjalizacji prowadzonych przez Instytut Weterynarii Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach. Była wieloletnim członkiem Komisji Egzaminacyjnej, specjalizacji Nr 6 „Choroby gospodarskich i towarzyszących zwierząt futerkowych”.

Zorganizowała kilkanaście kursów dla hodowców z inseminacji lisów. Współpracowała z Ośrodkami Doradztwa Rolniczego w Barzkowicach, Boninie, Częstochowie, Karniowicach, Mikołowie czy Wrocławiu. Efektem tej współpracy było przyznanie jej w 2013 r. tytułu Honorowego Członka Krajowego Związku Hodowców Szynszyli w Myślenicach. Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie naukowej, otrzymała nagrodę indywidualną oraz siedmiokrotnie nagrodę zespołową I lub II stopnia Rektora Akademii Rolniczej, a potem Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. W 2001 r. została odznaczona Zło-

tym Krzyżem Zasługi, a w 2011 r. Medalem „Zasłużony dla rolnictwa”.

Szacunek budzi też zaangażowanie Pani Profesor Olgi Szeleszczuk w działalność charytatywną. Od 2003 r. opiekowała się Studenckim Kołem Przyjaciół Dzieci, organizując spotkania świąteczne i mikołajkowe oraz wsparcie dla dzieci i młodzieży przebywającej w placówkach oświatowo-wychowawczych, nie tylko na terenie Krakowa.

Pani Profesor Olga Szeleszczuk była przykładem nauczyciela akademickiego, który nieustannie inspirował i zachęcał wychowanków do solidnej pracy naukowej, ukazując przy tym swoim podopiecznym nowe horyzonty i możliwości badawcze. Była także naszym dobrym duchem opiekuńczym, nieustannie wspomagając nas swoją radą i czynem w wielu trudnych, a nawet dramatycznych sytuacjach życiowych. Swoją pasją poznawczą zaraziła także nas, swoich wychowanków, którzy mogliśmy brać z Niej wspaniały przykład, a przecież wychowanie swoich podopiecznych najskuteczniej dokonuje się przez przykład własny. Tak jak mówi poeta: *Non omnis moriar*, Jej dokonania żyć będą w nas – Jej uczniach i wychowankach.

Pani Profesor Olga Szeleszczuk zmarła w dniu 7 stycznia 2023 r. Pochowana została na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Cześć Jej pamięci!

Piotr Niedbała

ANIMAL SCIENCE AND AQUACULTURE – CHALLENGES AND RESEARCH

IInd INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE FOR STUDENTS

**Instytut Nauk o Zwierzętach, Polskie Towarzystwo Zootechniczne
oraz Koło Naukowe Hodowców Zwierząt Gospodarskich**

zaprasza studentów do udziału

**w II Międzynarodowej Konferencji Naukowej
Studenci w Zootechnice i Akwakulturze – wyzwania i badania**

która odbędzie się dnia **9 maja 2023 r.** i jest inicjatywą mającą na celu stworzenie płaszczyzny pozwalającej na wymianę wiedzy i doświadczeń studentów kierunków studiów pokrewnych z zootechniką i akwakulturą.

Konferencja organizowana jest w formie on-line za pośrednictwem platformy MS Teams

Informacje o konferencji: <http://animal.sggw.pl/2023/03/02/ii-miedzynarodowa-konferencja-naukowa-studenci-w-zootechnice-i-akwakulturze-wyzwania-i-badania/>